

OBSAH

Předmluva	13
-----------	----

0. METODIKA 17

§ 1) Dělení výkladu a vzájemná odkázanost částí	19
§ 2) Modalita výkladové argumentace	20

I. ONTOLOGIE PSYCHÉ 25

I.A. PSYCHÉ A STRUHY 27

§ 1) Základní charakteristika	27
§ 2) Ontologie psyché, vplyv a výstav	30
§ 3) Generální variace	35
§ 4) Strukturní pravidla	
(opora a umocňování, odliky a metalépsy)	42
§ 5) Ontologické a metodologické pojetí psyché	49
§ 6) Funkční zákony struh	
(dominance a regulativita, distinktnost a průběhovost)	50
§ 7) Náčrt souborného popisu	54

I.B. HORÁMA 57

§ 1) Základní charakteristika	57
§ 2) Přínos horámatu pro deigma	58
§ 3) Horáma a panhoráma, horámatická iluze	62
§ 4) Paradigmata a horámatické modely	67

I.C. DEIGMA 71

§ 1) Základní charakteristika	71
§ 2) Kathexis a katopsis	73
§ 3) Habitus a objektivita	75
§ 4) Singularita habitu	76
§ 5) Ustrojení habitu	79

I.D. BĚŽNÁ ZKUŠENOST A VÝJIMEČNÁ ZKUŠENOST	83
§ 1) Běžná zkušenost jakožto součinnost thematu a deigmatu	83
§ 2) Kurzoričnost	84
§ 3) Ukotvení habitu a habitat	85
§ 4) Čistý vjem, estetično, erotično	87
§ 5) „Čistá“ sómaticčnost a potřeba sómatu	90
I.E. AGREGACE	95
§ 1) První přiblížení	95
§ 2) Agregáty a metaagregáty	96
§ 3) Předsuvy a rozčasí	100
§ 4) Realita	105
§ 5) Singulant, tělo a úchop	109
§ 6) Egoita, jednání a dobro	112
II. SITUAČNÍ SÉMANTIKA	117
II.A. SITUACE	119
§ 1) Situace a její momenty	119
§ 2) Situovanost jako existenční rys	121
§ 3) Situační teorie řeči versus lingvistika	123
II.B. MÉDIUM	125
§ 1) Řečové dění: strukturní synopse	125
§ 2) Vehiculum	126
§ 3) Typizované médium	135
§ 4) Prehistorie mluvy (1): nomos	141
§ 5) Prehistorie mluvy (2): od klangé po nomos	149
II.C. MLUVA	153
§ 1) Fyseismus	153
§ 2) Pojmenovaný svět a homo loquens	155
§ 3) Prehistorie mluvy (3): nomos a logos	165
§ 4) Esencializace	168

II.D. HOMO LOQUENS	171
§ 1) Úvod	171
§ 2) Kompetence	173
§ 3) Obeznamenost	183
§ 4) Systém jazyka a řád světa	188
 II.D.APENDIX: MORFOSYNTAX	193
§ 1) Úvod a základní principy	193
§ 2) Emfaticky podmíněné užití	196
§ 3) Zvláštnosti morfosyntaxe	199
§ 4) Morfosyntax a jazyk	200
§ 5) Významová mnohost	202
§ 6) Genera	204
§ 7) Diagramy	205
§ 8) Determinátory a partikule	207
§ 9) Binární zkušenostní postupy	211
§ 10) Výpověď a věta, Sachverhalt a větný význam	213
§ 11) Shrnutí: morfosyntax a agregáty	216
 II.E. PROPOSIČNÍ MÍSTO	217
§ 1) Úvod	217
§ 2) Fungování proposičního místa	221
§ 3) Praktická reflexe na proposiční místo: neutralita a indiferenciace	222
§ 4) Teoretická reflexe na proposiční místo: mentální a kosmická dezinterpretace	227
 II.F. POROZUMĚNÍ	231
§ 1) Úvod. Proposiční místo a apelační místo	231
§ 2) Logika jednání	233
§ 3) Odtržení apelačního místa	234
§ 4) Význam a výraz	237

III.A. PŮDORYS: BLÍZKOST A DISTANCE	241
§ 1) Trojné tělo	241
§ 2) Blízkost, těr, Liebe	244
§ 3) Habitační dimenze a zóny	245
§ 4) Mythos a fasis	249
§ 5) Čtverec proměn	251
 III.B. UMOCŇOVÁNÍ ŘEČI	253
§ 1) Úvod	253
§ 2) Topos	256
§ 3) Usus	259
§ 4) Tropos: základní charakteristika	260
§ 5) Tropos plastický a apelační	262
§ 6) Proposiční tropos – úvodní přehled	267
§ 7) Navození propositního tropu	268
§ 8) Uplatnění propositního tropu	270
§ 9) Efekty propositního tropu	273
§ 10) Tropika a korekce	277
§ 11) Citace a recitace	278
§ 12) Praxe	280
§ 13) Tropika a homo loquens	281
 III.C. SEBEOBRAT ŘEČI	285
§ 1) Rétorická situace a rétorický paradox	285
§ 2) Garance	287
§ 3) Varianty řeči v rétorické situaci: úvod	289
§ 4) Varianty řeči v rétorické situaci: transmise a demonstrace	290
§ 5) Vyprávění jakožto kvaziobjekt	292
 III.D. ODPOUTÁNÍ ŘEČI	299
§ 1) Desituovanost	299
§ 2) Argumentum	299
§ 3) „Být“ a bytí	301
§ 4) Matematika	305
otivace reflexe na psyché (parafa těla)	310